

Εξόδιος Ακολουθία του π. Ιωάννου Σκληρού στη Λευκάδα

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λευκάδος και Ιθάκης](#)

Σε κλίμα βαθιάς συγκίνησης εψάλη το πρωί της Κυριακής, 7 Φεβρουαρίου 2021 στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Βουρνικά Λευκάδος η Εξόδιος Ακολουθία του Αιδεσιμ. Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ιωάννου Σκληρού, τέως εφημερίου Ενορίας Αγίου Στεφάνου Βουρνικά Λευκάδος. Της Ακολουθίας προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης Λευκάδος και Ιθάκης κ. Θεόφιλος τηρουμένων των προστατευτικών προληπτικών μέτρων για την εξάπλωση του κορωνοϊού covid-19. Τον Επικήδειο λόγο εκφώνησε ο εφημέριος της Ενορίας Αγίου Στεφάνου Βουρνικά Αιδεσιμ. Πρεσβύτερος π. Δημήτριος Χούσος. Μετά το πέρας της Εξοδίου Ακολουθίας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας εναπέθεσε έμπροσθεν του Ιερού Ενοριακού Ναού Αγίου Στεφάνου Βουρνικά, παρουσία της οικογένειας του εκλειπόντος, το σκήνωμα του αείμνηστου π. Ιωάννου ευχόμενος όπως ο Θεός αναπαύει την ψυχή του εν χώρα ζώντων.

Επικήδειος

Εις τον Αιδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερον

π. Ιωάννην Σκληρόν

Σεβασμιώτατε, Σεβαστοί πατέρες και αδελφοί, προπέμπουμε σήμερα τον μακαριστό πλέον αδελφό και συλλειτουργό μας π. Ιωάννη Σκληρό.

Η ιεροσύνη είναι το μέγιστο στον κόσμο αξίωμα. Ένα αξίωμα, που ούτε στους αγγέλους δόθηκε ούτε στους αρχαγγέλους. Είναι σφραγίδα ανεξίτηλη! Ακολουθεί και μετά θάνατον τον Ιερέα. Γι' αυτό και στην ευχή που μόνο στους ιερείς διαβάζεται, ευχόμεθα στον Κύριο και Θεό μας, «όπως ανέδειξε εδώ στη γη ιερέα Του τον μακαριστό αδελφό μας π. Ιωάννη, έτσι να τον αναδείξει και ιερέα του ουρανίου Του θυσιαστηρίου». Γι' αυτό και ο Ιερέας κηδεύεται με άπασαν την ιερατική του στολή. Και μάλιστα με καλυμμένο με το ιερό κάλυμμα του «αέρα» το πρόσωπό του, όπως ακριβώς και ο θεόπτης Μωϋσής, ο οποίος, όταν συνομίλησε με τον Θεό τεσσαράκοντα ημέρες και νύκτες στο θεοβάδιστο Όρος και δέχθηκε τις δεύτερες πλάκες του Δεκαλόγου, τόση πολλή δόξα έλαβε το πρόσωπό του από τη θεία συνομιλία, ώστε δεν μπορούσαν οι Υιοί Ισραήλ να το δουν. Γι' αυτό και αναγκάσθηκε να βάλει κάλυμμα στο πρόσωπό του, για να εγκλείσει κατά κάποιο τρόπο την πολλή λαμπρότητα και δόξα που χυνόταν άπλετα έξω, και να μπορέσουν έτσι να τον δουν οι Ισραηλίτες. “Και είδον, φησίν, οι Υιοί Ισραήλ το πρόσωπον Μωϋσέως ότι δεδόξασται. και περιέθηκε Μωϋσής κάλυμμα επί το πρόσωπον αυτού” (Έξοδ. λδ35)». Γι' αυτό καλύπτεται και το πρόσωπο του Ιερέως, γιατί και ο κάθε Ιερέας βλέπει και γεύεται τον ίδιο το Θεό στην ιερή ώρα της Θείας Λειτουργίας, που μόνον αυτός μπορεί να επιτελέσει!

Ο μεταστάς γεννήθηκε το έτος 1934 στο Μαραντοχώρι Λευκάδος. Σε ηλικία 27 ετών και συγκεκριμένα 19 Μαρτίου 1961 χειροτονείται διάκονος στη πόλη της Λευκάδος και έπειτα από δύο μήνες στις 29 Μαΐου του ιδίου έτους πρεσβύτερος στην Ιερά Μονή Φανερωμένης. Και τους δύο πρώτους βαθμούς της Ιεροσύνης τους έλαβε από τον Μακαριστό Μητροπολίτη Λευκάδος και Ιθάκης κυρό Δωρόθεο. Διορίζεται εφημέριος της ενορίας Αγίου Νικολάου Σύβρου, (όπου την περίοδο εκείνη ήταν ο Ενοριακός Ναός), εξυπηρετώντας ταυτόχρονα και την ενορία Αγίου Αθανασίου Αγίου Ηλία. Επί των ημερών του ανεγέρθη ο σημερινός κεντρικός Ιερός Ναός Γενεσίου Θεοτόκου Σύβρου και παρέμεινε μέχρι τον Μάρτιο του έτους 1977, όπου μετατέθηκε στις Ενορίες Αγίου Στεφάνου Βουρνικά και Υπαπαντής του Κυρίου Αλάτρου. Και από τον Νοέμβριο του έτους 1985 έως και της

συνταξιοδότησεως του τον Μάιο του 2006 παραμένει αποκλειστικά και μόνο στην
ενορία Αγίου Στεφάνου Βουρνικά.

Ο μακαριστός π. Ιωάννης υπηρέτησε επί 45 και πλέον έτη τον Αμπελώνα του

Κυρίου με ζήλο. Ο αείμνηστος Λειτουργός του Υψίστου, δεν έπαψε μετά την συνταξιοδότησή του να λειτουργεί. Αλλά τις περισσότερες φορές και ειδικά τις μεγάλες γιορτές όπως, το Πάσχα, το Δεκαπενταύγουστο, τα Χριστούγεννα, των Θεοφανείων και σε κάθε περίπτωση που παρουσιαζόταν κάποια δυσκολία, λειτουργικής φύσεως, πάντα ανταποκρινόταν στο κάλεσμα μου. Και όχι μόνο να εξυπηρετήσει, εμένα και την ενορία, αλλά επειδή και ο ίδιος το ήθελε και το αισθανόταν. Θα μου μείνει αξέχαστο όταν κάθε φορά μου έλεγε, πόσο πολύ αγαπούσε και του άρεσε να τελεί την Θεία Λειτουργία του Μ. Σαββάτου το πρωί. Την πρώτη Ανάσταση.

Κύρια εφόδια της ιερατικής του διακονίας δεν ήταν η μεγάλη μόρφωση και τα πτυχία, αλλά η πλούσια καρδιά του. Μια καρδιά πλημμυρισμένη από αγνά συναισθήματα και βιώματα χριστιανικά και θείες εμπειρίες.

Και σήμερα, το σκήνωμα του π. Ιωάννου βρίσκεται την ώρα αυτή μπροστά μας. Σε λίγο θα το οδηγήσουμε στο κοιμητήριο του χωριού, για να βρει εκεί «τόπον αναπαύσεως». Μέχρι τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού μας θα βρίσκεται εκεί, όταν άγγελος Κυρίου θα σαλπίσει και τότε «οι νεκροί θα εγερθούν άφθαρτοι, και ημείς όλοι θα αλλάξουμε»(Α Κορ. ιε, 52). Ο π. Ιωάννης επέστρεψε κοντά στον Θεό. Έφυγε ο σεμνός λευίτης, αφήνοντας σε μας, που τον γνωρίσαμε και εκτιμήσαμε, τον ίδιο και ό,τι προσέφερε με την καλή του ζωή, ανάμνηση αγαθή. Ήδη δέεται για όλους μας. Ιδιαίτερα για τη σεβαστή πρεσβυτέρα του, για την οποία πάντα με καμάρι έλεγε, η παπαδιά μου και η παπαδιά μου, τα αφοσιωμένα παιδιά και εγγόνια του, τα οποία του συμπαραστάθηκαν υποδειγματικά, στη ζωή του αλλά κι όλο το χρονικό διάστημα που νοσηλευόταν κατά καιρούς, σε διάφορα νοσοκομεία της Πατρίδος μας.

Πολυσέβαστέ μας πατέρα Ιωάννη,

Υπήρξες ακούραστος λειτουργός και φίλος των αγίων, τους οποίους κάθε τόσο τιμούσες λειτουργώντας αγόγγυστα, (παρ' όλα τα προβλήματα υγείας), ακόμη και τα πιο δύσβατα εξωκλήσια τους. Όλους αυτούς θα τους βρεις τώρα πρεσβευτές σου μπροστά στο θρόνο του Θεού.

Όλοι εμείς ευγνώμονες για ο, τι εκείνος προσέφερε, κλίνουμε το γόνυ στη σεπτή σωρό του και δεόμαστε με όλη μας την ψυχή προς τον Κύριο: «Δέσποτα Χριστέ, ον μετέστησας εξ ημών, εν ταις των αγίων σου κατάταξον σκηναίς, το πνεύμα του σου δούλου Ιωάννου».

Δέεται και για τους ενορίτες και όλους τους οικείους του και τους συγχωριανούς του.

Ο Κύριος μας ας σε συγχωρήσει για ό,τι ως άνθρωπος έσφαλες. Έχεις και τον δικό

μας τελευταίο ασπασμό της αγάπης και της συγγνώμης!

Ας είναι μακαρία «η οδός η πορεύη σήμερον»,σεβαστέ πατέρα και αδελφέ μας! Η αγάπη μας και η βαθυτάτη ευγνωμοσύνη μας θα σε συνοδεύουν.

Ας είναι η μνήμη σου αιωνία! Η ψυχή σου ας έβρει καλόν Παράδεισο! Αμήν».